PRESIDENT: Order, order, I am glad to be able to give a re-assuring news in one matter to this honourable House. The Textile Commissioner of the State addressed the Textile Commissioner of the Government of India to sanction a special quota of 2,000 bales to Travancore in order to provide for the forthcoming Onam festival. The Textile Commissioner of the Government of India has allowed us 500 bales from Bombay City as an advance allotment, and his telegram is as follows:—

> "We have decided to give your State 500 bales from Bombay City as an advance allotment for the forthcoming Onam festival to be set off against your quota in later months. Please nominate importer. Ask him to proceed to Bombay immediately to receive from the Purchase Department."

Honourable members may be glad to have the news.

MR. A. K. BHASKER: May I know whether that would reach us before Onam festival?

PRESIDENT: I do not know. But I suppose it would reach us before then. (*Laughter*)

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: Last time in the House it was said that 1,500 bales would be coming.

PRESIDENT: Order, order. Whenever we express hopes, whether in regard to cattle or in regard to bales (*Laughter*), they are based on the response from the other side. Just now, as honourable members know the agitation in Bengal, is somewhat terrible. They publish photographs of school boys going naked or semi-naked to schools. They say that in certain offices even some men choose to come in white sarees (*Laughter*). We have seen in the pictures published in the Calcutta Papers. So, some of these bales which were promised to us were largely sent to Calcutta, but I think we are in a position to say that our request will be complied with. The matter has been put very strongly and the importance of the Onam festival including the story of Bali Chakravarthy (*Laughter*) has been brought to their notice.

MR. P. K. KUNJU: സർ, ഫാക്ടറീസ്-ലെ മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൻപ്രകാരം ഇവിടെ ആശുപത്രികളും ഡിസ്പെൻസറികളും ഉൾപ്പെടെ ഫാക്ടറി സ്ഥാപനങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. ഇതിൽ ലേഡീഡാക്ടറന്മാരായി നാല് പേരെ ഉള്ളൂ. ഒരാസ്പത്രിയിൽ ഒരു പുരുഷഡാക്ടരോടൊപ്പം ഒരു ലേഡീഡാക്ടറെക്കൂടി നിയമിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ലേബർകേസ്സുകൾ വരുമ്പോൾ ലേഡീഡാക്ടറന്മാരുടെ സഹായം ഞാൻ പുരുഷഡാക്ടറന്മാരുടേതിനേക്കാൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതാണ്.

MR. E. K. MADHAVAN: മെയിൽ ഡാക്ടറന്മാരെക്കൊണ്ട് ലേബർകേസ്സു വരുമ്പോൾ ചികിത്സിപ്പിക്കുന്നതിൽ തരക്കേട് എന്തെങ്കിലും പറയിട്ടുള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : What is your trouble?

MR. E. K. MADHAVAN : My trouble is (*Laughter*) He was saying that men should not be entrusted with the treatment of women patients, and I was asking him whether he had got any information regarding any malpractice or anything of that sort against any patient by a doctor.

MR. P. K. KUNJU : പ്രസവക്കേസുകൾ പുരുഷഡാക്ടറന്മാർ അറ്റൻഡ് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ചില കുഴപ്പങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്ന് ഒരു ഡാക്ടർകൂടി ആയ എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ തന്നെ ഇന്നലെ ഇവിടെ പറഞ്ഞതായി ഞാൻ കേട്ടു. ലേഡീഡാക്ടറന്മാരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രസവക്കേസുകൾക്ക് അകലെനിന്നും സൗകര്യവും കഴിവുമുള്ള ആളുകൾ ലേഡീഡാക്ടറന്മാരെ കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്. അതിന് സൗകര്യമില്ലാത്ത ആളുകൾ ലേഡീഡാക്ടറന്മാർ ഉള്ള സ്ഥലത്തു മുപ്പതോ നാല്പതോ മൈൽ അകലെയായാലും ശരി, രോഗികളെ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ച പ്രസവം നടത്തിക്കും. ഇതു രണ്ടിനും സാധിക്കാത്തവർ മെയിൽ ഡാക്ടറുടെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ ഇതിനിടയാക്കരുതെന്നും സ്ത്രീകൾ പോകുംവഴി മറുവിധത്തിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സങ്കോചത്തോടുകൂടി ഇതിനു വിധേയമാകുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ഓരോ താലൂക്കിലുമുള്ള ആശുപത്രികളിൽ ഓരോ ലേഡീഡാക്ടറന്മാരെയെങ്കിലും നിയമിക്കേണ്ടതാണ്. പറഞ്ഞ സമ്പ്രദായം അനുസരിക്കുന്ന ആളുകൾ സാധാരണയായി ലേബർ കേസുകൾക്ക് മെയിൽ ഡാക്ടറെ വിളിക്കാൻ വിസമ്മതം കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റു രോഗങ്ങൾക്കും പറഞ്ഞ സമ്പ്രദായം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന സ്ത്രീകൾ മിക്കവാറും മെയിൽ ഡാക്ടറെക്കൊണ്ട് ചികിത്സ നടത്താറില്ല. വസൂരി, കോളറാ, ജ്വരം മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾ പടർന്നു പിടിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നാക്കുലേറ്റു ചെയ്യേണ്ടതായി വരും.

MR. S. JOHN (*Surgeon General*) : ഇതിനു മുൻപ് സ്ത്രീഡാക്ടറന്മാർ മോശമാണെന്ന് മെമ്പർ പറയുക ഉണ്ടായല്ലോ?

PRESIDENT : Order Order. The remarks of the Surgeon-General may be reserved for a later occasion. (*Laughter*)

MR. P. K. KUNJU : ചികിത്സാ നൈപുണ്യത്തിൽ പുരുഷഡാക്ടറന്മാർ പ്രായേണ സ്ത്രീഡാക്ടറന്മാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവരാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ പുരുഷഡാക്ടറന്മാരും സ്വഭാവശുദ്ധിയും സംസ്കാരവും ഉള്ളവരായി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി പല പരാതികളും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കേറം ചെയ്യുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. സമർത്ഥനായ സർജൻ ജനറൽ അവർകൾ തന്നെ ഇതിനെപ്പറ്റി കണ്ട് അന്വേഷിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. സ്ത്രീകളെ ഇനാക്കുലേറ്റു് ചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോൾ ആ ജോലി നിർവ്വഹിക്കുന്നതു് സാധാരണ പുരുഷന്മാരാകയാൽ പറുദാ സമ്പ്രദായം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ മിക്കവാറും അതിൽനിന്നും വിരമിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇവരിൽ അധികം പേരും രോഗബാധിതരായിത്തീരുന്നതിനും തന്നിമിത്തം അകാലമരണം പ്രാപിക്കുന്നതിനും ഇടവരുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാ താലൂക്കിലും കാരോ ലേഡീ ഡാക്ടറന്മാരെയെങ്കിലും നിയമിക്കേണ്ടതാണു്.

സർ, പ്രതിമാസം @ ൦ രൂപയ്ക്കു മേൽ വരവുള്ള ആളുകളിൽ നിന്നും ഫീസു് വസൂലാക്കുന്നതു് ധർമ്മം വാങ്ങുന്നതുപോലെയാണെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു മെമ്പർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെയായാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ വീഴുന്ന കാരോ കാശും നികുതി ഇനത്തിലും മറ്റുമായി പിരിക്കുന്ന എല്ലാ തുകയും ധർമ്മമാണെന്നു് പറയാവുന്നതാണു്.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI : മരുന്നിനു് വിലമേടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ശരിയാണെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം.

MR. P. K. KUNJU : മരുന്നിനു വില കൊടുക്കുവാൻ തുണിയുള്ളവരിൽ നിന്നു മാത്രമേ വില വാങ്ങുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു മരുന്നിന്റെ വില കൊടുക്കുന്നതിൽ ക്ലേശിക്കുവാനൊന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല ആ പണം രാജ്യത്തിന്റെ ഗുണത്തിനും പൊതു ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടി മാത്രം ചെലവാകുന്ന ഒരു ഭണ്ഡാഗാരത്തിലേക്കു വീഴുന്നതുകൊണ്ടു് അങ്ങനെ പണം വസൂൽ ചെയ്യുന്നതു തെറ്റാണെന്നു് പറയുവാൻ പാടില്ല.

Mr. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : കഴിഞ്ഞതവണ ഇതു ഇനത്തിൽ പന്തീരായിരത്തി മുന്നൂറുരൂപ മാത്രമെ ഗവണ്മെൻറിനു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. P. K. KUNJU : അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും, ഒരു വൻപിച്ച തുക ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു ഇതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെൻറു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല എന്നു്. എത്രയോ രോഗികളും ആശുപത്രികളിൽ വന്നു മരുന്നു വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു. പണം കൊടുക്കുന്നതിനു് കഴിവുള്ള ആളുകളിൽനിന്നും മരുന്നുവിലയായി ഗവണ്മെൻറു് ഈടാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ തുക മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നു കാണുമ്പോൾ പണത്തെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. K. Kunju.]

ക്കുതി ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരർപ്പാടല്ല ഇതെന്നും ദിവാൻപ്രസിഡൻറ് അവർകൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ചില അനാശ്വാസ്യസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഇതു് ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്നും നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

MR. CHAZHIKKATTU JOSEPH (*Meenachil* cum *Thodupuzha*) : ഇതു ചെറിയ സംഖ്യകൊണ്ടു് അത്തരം അനാശ്വാസ്യസംഭവങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുമോ?

MR. P. K. KUNJU : പണം വസൂലാക്കുന്ന ഈ രീതി നിർബന്ധമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നപക്ഷം ഇല്ലാതാകുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ഈ ഇനത്തിൽ കിട്ടിയ സംഖ്യ നോക്കിയാൽ ഒരാഴ്ചയിൽ നിന്നു് ഒരു ദിവസം പന്ത്രണ്ടു കാശു മാത്രമേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ എന്നു് മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. P. K. KUNJU : ഞാൻ കണക്കുകൂട്ടി നോക്കിയിട്ടില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇതു കണക്കുകൂട്ടിനോക്കിയതിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകം നന്ദിയുണ്ടു്.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI : ഈ സംപ്രദായംകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു് വാസ്തവത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു് അറിയാമോ?

MR. P. K. KUNJU : ഈ ഒറക്കാരണംകൊണ്ടു് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : ഈ ഏർപ്പാടു് ജനങ്ങളെ ഒരുതരത്തിലും വിഷമിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നാണോ മെമ്പറിന്റെ അഭിപ്രായം.

PRESIDENT : Order, order. Questions are not put for the purpose of enforcing arguments of other honourable members. (*Laughter*) Honourable members put questions in order that the honourable member on his legs might say "yes, yes" or "no, no", so that the honourable member has no chance of speaking and has to rest content with the fact that he has spoken through a number of proxies. (*Laughter*) That is not the object of questions. If any honourable member has really any doubt arising from the speech of the honourable member on his legs, that doubt will be cleared.

MR. P. K. KUNJU : ഈ ഇനത്തിൽ തുച്ഛമായ ഒരു തുകമാത്രം പിരിയുവാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പക്ഷേ രോഗികളിൽനിന്നും അവരുടെ ആദായത്തിന്റെ ശരിയായ കണക്കു് ഡാക്ടറന്മാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഫ ഫ ഫ വ-ൽ പതിനേഴായിരത്തിൽ ചില്വാനം ചേമ്പർ കേസ്സുകൾ നേഴ്സ്സുകൾ അറൻറു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. എഴുപത്തി നാലായിരം കുഞ്ഞുങ്ങളും, സ്ത്രീകളും അവക്കായുള്ള തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രത്യേക ആശുപത്രിയിൽ ഹാജരായിട്ടുണ്ടെന്നും കാണുന്നു. ഏകദേശം ഈ തോതനുസരിച്ച് മറ്റാശുപത്രികളിലും കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം വർദ്ധമാനമായ രീതിയിൽ രോഗികളായി സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരിക്കെ അവരുടെ സുഖസൗകര്യാദികൾക്കും അഭിമാനസംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി കൂടുതൽ ലേഡീഡാക്ടറന്മാരെ നിയമിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. BALAKRISHNA MENON: I move:

To reduce an allotment of Rs. 2,30,000 for purchase of European medicines and surgical instruments by Rs. 5. (To discuss about the deficiency of medicines in the mofussil hospitals.),

The medicines that are supplied to the mofussil hospitals barring the Trivandrum General Hospital are quite inadequate to meet the demand of the suffering public, especially the poor public. The richer people who go there get the medicine but the poor who go there, get less, both in quantity and quality. In the case of the rich the medicine supplied is good and sufficient.

Sir, a question may arise that the Government are not able to get medicines from foreign countries, but it has been found that any kind of medicine which is not possible to get in hospitals is available in the medical shops.

Even the ordinary medicines given for influenza which is given to the poor man does not give any effect but if the same medicine is given to the rich man, he gets the benefit immediately, because the quality is good.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: മരുന്നിന്റെ തരവ്യത്യാസംകൊണ്ടാണോ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിവ്യത്യാസംകൊണ്ടാണോ ഇതു ഫലം കാണാത്തത്?

MR. K. BALAKRISHNA MENON: It is due to the quality of the medicine, because the quality of of the medicine given to the rich and that given to the poor is different. Therefore, I would ask the Surgeon-General to give better medicine.

PRESIDENT: Is it suggested that medicines are diluted?

MR. K. BALAKRISHNA MENON: Yes, Sir. The medicine given to the poor is more diluted than that is given to the rich. So I would request the Surgeon-General to see that such kind of practice is given up in the mofussil hospitals.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അങ്ങനെ പ്രാക്റ്റീസ് ഉള്ളതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. BALAKRISHNA MENON: If I am called upon to give evidence I am ready to give evidence.

MR. P. M. VARGHESE: സർ, ഇന്നലെ മെഡിക്കൽ വകുപ്പിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഈ സ്റ്റോറിലുള്ള ആശുപത്രികളിലെ ഡാക്ടർമാർ പണം വാങ്ങുന്നുണ്ട് എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രസിഡൻറ് അവർകൾ അതിശയം പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ഈ സ്റ്റോറുമായി എട്ടു പത്തു കൊല്ലത്തെ പരിചയമുള്ള ഒരാൾ എന്ന നിലയ്ക്ക് ഈ സംഗതി നാട്ടുകാരെയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു ഞാനും അതിശയപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്.

PRESIDENT: The necessities of certain hospitals have not come to the knowledge of the Dewan, is that the idea? What is the relevancy of that argument?

MR. P. M. VARGHESE: I thought I can speak on the whole subject.

PRESIDENT: Yes. But I fail to see how this bears on the question of the ignorance of the Dewan.

MR. P. M. VARGHESE: Sir, it is so very prevalent that I was surprised that it did not come to your knowledge.

PRESIDENT: The Surgeon-General also tells me that he is not aware of any such instance. No such instance has been brought to his notice. Is that not so Mr. Surgeon-General?

DR. S. JOHN: Yes, Sir.

PRESIDENT: I made an enquiry yesterday, because this is apparently common knowledge or is commonly believed by all the honourable members of the House. So when my ignorance became so patent as the result of this discussion, I wanted to know whether I shared it with the Surgeon-General. I asked him whether any complaint has been received. He says "No".

MR. P. M. VARGHESE: എന്റെ അറിവുവച്ചു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നലെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും പറഞ്ഞതുപോലെ കറക്കംചെയ്യുവരെ ശിക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പണം വാങ്ങുന്നവരുടെ പേർ പറയുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ പകുതി അധികം ഡാക്ടറന്മാർ ഡ്യൂട്ടിക്കുണ്ടാകുകയില്ല. എനിക്കു തന്നെ അനുഭവമുള്ള സംഗതികൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ പേർ പറയുവാൻ തയ്യാറില്ല.

സർ, മേജർ ആശുപത്രികൾ സ്റ്റോറിൽ എത്ര വേണമെന്നും അതു് എവിടെയെല്ലാമാണ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതെന്നും ഏകദേശം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു മേജർ ഹോസ്പിറ്റൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം ആലുവായാണ്. എന്നാൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു മേജർ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മൂവാറ്റുപുഴപോലെ സൗകര്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാനം വേറെ ഇല്ല. രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കും കിഴക്കും പട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന മൂവാറ്റുപുഴയ്ക്കുള്ള ദൂരം. ഏകദേശം തുല്യമാണ്. മൂവാറ്റുപുഴയിൽ ഒരു മേജർ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നപക്ഷം സമീപപ്രദേശത്തുള്ള എല്ലാവക്കും അതു് ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നതാണ്.

MR. E. K. MADHAVAN : ആലുവാ ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രമായതുകൊണ്ടു് അവിടെ അനവധി ജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് അവിടെ ഒരു മേജർ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നും മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. P. M. VARGHESE : എനിക്കറിയാം. ആലുവാ ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രമായതുകൊണ്ടു് അതിനുവേണ്ടി ഒരു ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള ആവശ്യത്തെ നോക്കിയും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയും ആണു് മൂവാറ്റുപുഴയിൽ ഒരു മേജർ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു്. ഇന്നുവരെ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ത്രീകൾക്കു ശരിയായ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ആശുപത്രിയും ഇല്ല. അവിടെ ഇപ്പോൾ ഒരു ലൈനർ ആശുപത്രി മാത്രമേ ഉള്ളൂ. മൂവാറ്റുപുഴയിൽനിന്നും സ്ത്രീകളുടെ ആശുപത്രിയുള്ള കോട്ടയത്തേയ്ക്കു ൨൫ മൈൽ ദൂരമുണ്ടു്. ആലുവായ്ക്കു ൨൩ മൈൽ ദൂരമുണ്ടു്. പെരുമ്പാവൂർ, തൊടുപുഴ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കോട്ടയത്തേയ്ക്കു ൪൭ മൈൽ ദൂരമുണ്ടു്. മൂവാറ്റുപുഴ എല്ലാ സ്ഥലത്തിന്റെയും സെൻറിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് അവിടെയാണു് ഒരു മേജർ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കാൻ പറ്റിയ സ്ഥലം. അതിനാൽ മേജർ ആശുപത്രി മൂവാറ്റുപുഴ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണു നല്ലതു് എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

മലേറിയ ഇപ്പോൾ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു് അതിനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനായി പല സ്ഥാനങ്ങളിലും ഉപസ്ഥാനങ്ങളിലും മരുന്നുകൾ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ഡിസ്പെൻസറികളും ഹെൽത്തു സെൻറുകളും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളം മരുന്നു കിട്ടുന്നില്ല എന്ന പരാതി ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്നു. മരുന്നുകൾ ആവശ്യത്തിനു തികയാതെ വരുന്നതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലധ്യക്ഷന്റെ അശ്രദ്ധകൊണ്ടാണെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കഴിവുള്ളതു ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്തായാലും തൊടുപുഴയുള്ള പല സ്ഥലത്തും മരുന്നു കിട്ടുന്നില്ല. അതിനു വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. M. Varghese.]

സർ, ഞാൻ ഇന്നലെ ചോദ്യോത്തരസമയത്തു സ്ഥലത്തെ കണ്ണാസ്പത്രിയിലെ കണ്ണടവ്യാപാരത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു: അതിന്റെ ഒരു പ്രതി എന്റെ കൈവശം ഉണ്ട്. സർ, അവിടെ ഇപ്പോൾ കണ്ണട വിൽക്കുന്ന വ്യാപാരിയെക്കുറിച്ചാണ് ഈ നോട്ടിഫിക്കേഷൻ കാൻവാസിംഗ് നടത്താൻ ആൾക്കാർ ആരുമില്ലെന്ന് അതിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈമാതിരിയുള്ള വ്യാപാരങ്ങൾ അവിടെവച്ചു നടത്തുന്നതിനനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറുതന്നെ ക്യാൻവാസ്സു നടത്തുന്നു എന്നാണ് ഈ നോട്ടിഫിക്കേഷന്റെ അർത്ഥം. ഈമാതിരി ഇടപാടുകൾ, മദ്രാസിലോ, ബാംഗ്ലൂരിലോ, ബാംബെയിലോ ഉള്ള ഗവണ്മെൻറ് ആസ്പത്രികളിലില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മറ്റുതരത്തിലുള്ള അനുഭവം ഏതെങ്കിലും മെമ്പറിനുണ്ടായിരുന്നാൽ അതിവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്ന് എനിക്കപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ ഏർപ്പാടിൽ ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരാദായവുമില്ല. ഗവണ്മെൻറാസ്പത്രികളിൽ ഇമ്മാതിരി നടപടികൾ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നത് പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അവജ്ഞയ്ക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കച്ചവടക്കാരൻ അവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമം. കണ്ണടവ്യാപാരവും മറ്റും ആസ്പത്രിക്കു പുറത്തുവച്ചു നടത്തേണ്ടതാണ്.

MR. P. S. MAHOMED : ആസ്പത്രിക്കകത്തുവച്ചു കച്ചവടം ചെയ്യരുതെന്നു പറയുന്നതു പുറത്തുള്ള വ്യാപാരികൾക്കു തടസ്സമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണോ?

MR. P. M. VARGHESE : നിശ്ചയമായിട്ടും അതു പുറത്തുള്ള വ്യാപാരികൾക്കു തടസ്സംതന്നെയാണ്. കാരണം, അവരുടെ ക്യാൻവാസിംഗ് കുറഞ്ഞുപോകും. അതിനാൽ വ്യാപാരങ്ങളൊന്നുതന്നെ പ്രത്യേകിച്ച് കണ്ണടവ്യാപാരം യാതൊരു കാരണവശാലും ആസ്പത്രിക്കുള്ളിൽവച്ചു മേലാൽ നടത്താതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട നടപടി നടത്തണമെന്ന് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിനോട് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: I beg to support the motion and I do so to draw attention to the need for a larger number of lady doctors being appointed. No doubt there is a Women's and Children's Hospital in the capital, well-staffed and well-organised. But I am constrained to point out that in the mofussils and especially in the rural parts adequate provision should be made for the treatment of women's ailments. Many of the women in the rural parts would

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

prefer to be treated by lady doctors in regard to the ailments peculiar to them, and I have heard of several tragic results of such a time-honoured sentiment. The obvious remedy for such a state of affairs is the appointment of a qualified lady doctor in every important mofussil centres so that the services of such lady doctors may be made available in the areas surrounding the hospitals where they are employed. While thus a large number of lady doctors are appointed, it will go a long way in reducing the figures relating to maternity mortality also.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: This is not in order. My name...

PRESIDENT: Sry. Narayani Amma will continue.

SRIMATI T. NARAYANI AMMA: It also appears to me that though the nursing and midwifery staff has of late been greatly increased, thanks to the professional enthusiasm of the head of the department, I feel that there is still need for a larger number of midwives and nurses in the rural areas. It is to draw attention to these aspects that I am supporting the motion. I thank you, Sir, for the assurance that you made about the prospect of a large number of doctors being appointed in the State and I trust that a substantial percentage of them will be qualified lady doctors to serve the purposes that I have mentioned.

MR. P. S. GOPALA PILLAI: I move this motion to bring to the notice of Government the unserviceable nature of the bi-weekly dispensary at Poonjar. In Meenachil taluk there is no convenience for the people to get medical aid. The Chief medical institution is the hospital at Palai and people living 15 or 20 miles away cannot resort to it.

There is a bi-weekly dispensary at Poonjar which is 12 miles east of Palai and this dispensary will be opened only on Mondays and Thursdays. This dispensary under the present circumstances, is not at all serviceable to the public. In these days of difficult traffic, the Assistant Doctor in the hospital at Palai, who is in charge of the bi-weekly dispensary at Poonjar will start on the working day by the first Bus from Kottayam to Poonjar. He will reach Erattupetta at about 9·30 a. m. and then he has to walk a distance of four miles and he will be able to reach the place of business only by about 11 O' clock. I need not say that the poor labourers who resort to the hospital, who cannot afford to get medical aid from private practitioners, will have to be in their working place by this time, and so they will not be able to get any sort of help from this institution. At about 3 or 3.30, the medical officer has again to start on his return journey to Palai, and again the poor people will not be able to get any sort of help.

Besides this, if the doctor has to be in sole charge of the hospital at Palai, he will not be able to go to the dispensary at all, and the patients have to return disappointed after waiting for a long time. This kind of institution is not at all serviceable to the public. The need for medical aid in these places can be understood from the answer given to a question by the Surgeon General that even under these circumstances, about 8420 patients received medical aid from the institution,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. S. Gopala Pillai.]

during this year, i. e., till the month of Mithunom. The attack of malaria in Poonjar this year was tremendous and so medical aid to these people is absolutely necessary. Though repeated representations have been made to the Department, the department's reply was that this question can be considered only when doctors are available. I am extremely sorry to find that Government do not try their best to find doctors for such needs. So I request the department and the Government to pay more attention to this matter.

MR. A. NESAMONY (*Kalkulam* cum *Vilavancode*): I just want to press for the provision of a public grant to two of the private hospitals in my constituency. The first is the Leper Asylum run by the London Mission Society. Government are now giving them some relief by way of a grant. That is not proportionate to the needs of their hospital. There are about 100 lepers housed, fed and clothed in that institution. It is receiving a grant of £ 750 annually from the Leper Mission at London. In addition to that Government are granting them a grant of Rs. 2,000 per annum. I submit that this is not sufficient to meet the cost of feeding, apart from the cost of clothing and other needs. I feel that these people who are rejected by the society of their fellow being, ought to be cared for by the Government. Recently the Government raised the grant per bed to the rate of 8 annas per bed. But I am told that the cost per patient is working at the rate of Rs. 3-12 as. Therefore I would request Government to give them a grant of at least Rs. 2 per head to cover the running expenses of the hospital.

There is another aspect in this connection which I wish to place before the House. Due to the nature of the disease, they say that the lepers are voracious in their apetite. I have had experience of these lepers wandering in the streets of Nagercoil. Even after they are sent to the hospital, I found several of them loitering in the streets. I was told that the food supply is not sufficient to satisfy their apetite, because the unit of rice that is given to these lepers is the same as for ordinary lay men. I consulted the hospital authorities, and they too are of the opinion that a greater number of units ought to be sanctioned to them to satisfy their apetite. I draw the attention of the Government to this aspect.

The next is the hospital at Marthandam. It is seen from the statistics for 1119 that about 16,000 people were treated in that hospital. It is situated in a central place within the municipal limit of Kuzhithura municipality. The two dispensaries run by Government are both seven miles apart and the two hospitals at Parasala and Marthandam are more than eight miles. So this hospital is situated in a central place. If the Surgeon General visits the hospital recently he would find that there is absolute need for more room. At present the patient's beds are spread on the verandah and in the corridors. And people find it rather very difficult to get admission to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

hospital for want of accommodation. I understand that the hospital authorities have drawn up a scheme for additional buildings and I believe that the Government will support that venture by giving a substantial grant towards the construction of the buildings, and also to help them in acquiring the adjacent lands if necessary. I hope that in the interests of the welfare of the people in that locality, Government would find their way to help these institutions.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Want of accommodation is felt not only in the Marthandom hospital, but in almost all the hospitals in the State, except probably when the Medical Officer in charge of that hospital is extremely unpopular and exacting. This is especially felt in the Hospital at Neyyattinkara. It was built if I am not mistaken, at about 1900. About 45 years have elapsed and there are only about a dozen beds and the number of patients who resort to that hospital is very large.

Such being the case it is high time that sufficient accommodation is provided in that hospital for a large influx of patients. I therefore request you, Sir, to be kind enough to direct that more space is provided for patients in that Hospital. I have to repeat the same prayer in connection with the Parassala Hospital also. In that hospital also, there is a large influx of patients and there is not sufficient accommodation. These hospitals are situated in extreamly crowded localities and as such it is not surprising that accommodation is totally insufficient.

Sir,-one of my cut motions is in respect of encouragement that is to be given to the Homeopathic system of treatment in the State. If the statistics of homeopathic practitioners are correct there are about 800 medical practitioners in this line and according to their claim, they are catering to the needs of about 12 lakhs of patients. I do not know whether those statistics are correct or not. It is beyond doubt that this system of treatment is very popular with the poorest classes in the State. It may well be that its importance in a City like Trivandrum is not much. But if this system of treatment is given sufficient encouragement in the moffusil parts, it may go a great way in relieving the distress of the poor. I therefore pray that greater encouragement may be given to the Homeopathic system of treatment. Some more dispensaries for keeping Homeopathic drugs may also be brought into existence.

PRESIDENT: How many qualified Homeopathic Physicians are there in the State?

DR. S. JOHN: None. As a matter of fact we are giving some consideration to persons who have secured certificates.

MR. A. K. BHASKAR: The information supplied by the Surgeon General is incorrect. There are many qualified doctors in that line.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: My information is that about 20 qualified Homeopathic physicians have already been registered under the Medical Practitioners' Act and I am told that there are 800 more applications pending action. Whether they will be registered or not can only be seen in the fulness of time. But suffice it to say, no final orders have been passed on those petitions. There could be no question that unconscionable delay is caused in considering applications of this character. Not only in respect of homeopathy practitioners but in other lines as well there has been delay. Those who practice the Siddha system of medicine have bitterly complained that on applications made more than a year ago no orders have been passed. Many of those applications have not been as yet considered, it is feared that provisions of Sections 36 and 37 of the Medical Practitioners' Act may be put into force at any moment. If that is the case, the practice that they are carrying on hitherto will become impossible. My point is there has been very inordinate delay in dealing with those applications. The answer supplied in connection with the interpellation of Mr. D. Thomas will elucidate the point. All that I wish to say is that these applications may be disposed of as early as possible, one way or the other.

I may be permitted to offer certain general observations on the administration of the Medical Department. The report of the Medical Department for 1119 discloses certain facts. The number of sick treated in Government institutions for 1118 was 80,259 and the figure for 1119 was 79,520. The total number of operations conducted in 1118 was 87,375 and the figure for 1119 was 85 410. There is a decrease here as in the other. In connection with the General Hospital, the number of in-patients treated for 1118 was 18,150 and for 1119 the figure was 14,023. Here also decrease is noticeable. Regarding the number of persons X-rayed the figure for 1118 was 1670 and for 1119 it was 1511. In regard to the number of photos taken, figure for 1118 was 2599 and for 1119 it was 1921. There again, another decrease. In regard to the Dental Section treatment, the figures were 2717 for 1118 and 2551 for 1119. A scrutiny of similar figures in connection with various hospitals shows a decrease. Why should there be such decrease in the number of in-patients for the various hospitals? It may well be argued that there may be several reasons for such reduction. All that I wish to say is, it would have been better if the reason for such decrease had been stated in the Report so that it may be possible for us to offer our criticism. It is unfortunate that information has not been given in the Report. The only conclusion that a person like me can draw is that the Government hospitals are becoming less useful to the peoples. When the Surgeon General offers his explanation to our comments such as these it would be possible for us to satisfy ourselves to what extent our criticisms were justified. Perhaps I may be wrong. Nevertheless,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

from the Report as it stands, the irresistible conclusion will be either that the institutions concerned were popular are not so popular, as they had been in the previous years.

Some honourable members were attempting to suggest that the question of charging on drugs from out-patients leads to some amount of unpopularity, especially among the poorer classes. I do not know whether an able investigation on the matter will lead to the truth of the matter. However, some are trotting out the suggestion that that money would be utilised for treating the prisoners in the hospital. Whatever that be, considering the fact that large revenues are derived by the State, why should medicines be charged? Reform for payment towards medicines was introduced only 2 or 3 years ago and from the Report it is seen that the amount so realised is negligible. Now that the finances of the State are not considerably augmented by this kind of practice. I would earnestly request Government to take into consideration the unnecessary hardship caused to the poor class of people thereby. As Mr. Chazhikattu Joseph pointed out in as felicitous a language as possible there is also the fact that a good deal of time is taken in investigating the disease of patients. That matter also is causing difficulty. It will certainly be an advantage to the general public if attempts are made by Government to ease such difficulties.

On the question whether the Medical Officers in the State are charging fees from in-patients treated in the hospital, it is useless to embark upon an investigation as to whether this has been the practice. I submit before you, Sir, that that has been the practice for a very long time and therefore peremptory orders may be passed so that no Medical Practitioner in the institutions of the State should ever accept payments. As the time is up I stop here.

MR. P. S. MOHAMED : സർ, മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ പോലീസിനെ സംബന്ധിച്ച് സംസാരിച്ചപ്പോൾ ലാക്കപ്പിൽ തനിക്കുള്ള അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ ആശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കും ചില അനുഭവങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. ഇവിടെ പല മെമ്പറന്മാരും ഡാക്ടർമാർ പൊതുവെ രോഗികളിൽനിന്ന് പണം വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്ന പറയുകയുണ്ടായി. സർ, ആറുമാസക്കാലം ആശുപത്രിയിൽ കിടന്ന ഒരുവനാണ് ഞാൻ. എന്റെ പക്കൽനിന്നും ഒരു ഡാക്ടർമാരും പണം വാങ്ങുകയുണ്ടായില്ലെന്ന് ധൈര്യമായി പറയുവാൻ എനിക്കു കഴിയും. വല്ല ഡാക്ടർമാരും മേലധികാരികളെ മറച്ച് വല്ലപ്പോഴും പണം വാങ്ങുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്റെ അനുഭവം പറഞ്ഞാൽ ആശുപത്രിയിൽ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്ന യാതൊരു രോഗികളിൽനിന്നും യാതൊരു ഫീസും ഡാക്ടർമാർ വാങ്ങിയതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

MR. A. K. BHASKAR : ഡാക്ടർമാർ ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗികളെ കാണിച്ചുകൊണ്ടാണോ ഫീസു വാങ്ങിക്കുന്നത്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. S. MOHAMED : അവർ ഫീസു വാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രോഗി കർക്കു അതു എങ്ങനെ എങ്കിലും അറിയാൻ കഴിയും.

MR. P. M. VARGHESE : രോഗികർക്കു വേണ്ടി വേറെ ആരെങ്കിലും പണം കൊടുത്താലോ?

MR. P. S. MOHAMED : ആശുപത്രിയിൽവച്ച് ആരും പണം കൊടുക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഡാക്ടർമാരുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ആരെങ്കിലും പണം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതു് വേറൊരു സംഗതിയാണു്. പക്ഷേ സാധുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ ഡാക്ടർമാർ പണം വാങ്ങിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. മുൻപു ചില ഡാക്ടർമാർക്കു് പണം കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമെ ചികിത്സ നടത്തുകയുള്ളു എന്നു് നിർബ്ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു് ആ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോയി. മനുഷ്യർക്കുണ്ടായ മാനസികമായ പരിവർത്തനം ഡാക്ടർമാരുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടായി എന്നു തോന്നുന്നു.

ആശുപത്രികളിൽ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകത്തക്കവണ്ണം ഇപ്പോൾ മരുന്നുകൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടു്. സർജൻ ജനറൽ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണു്. ഈയാണ്ടിലും ഈ നിലയ്ക്കു വലിയ വ്യത്യാസം വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മരുന്നിന്റെ വിലയ്ക്കുള്ള തുക നോക്കുമ്പോൾ ഇരുപതിനായിരം രൂപാ മാത്രമെ ഇക്കൊല്ലം കൂട്ടുതലായി കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നു കാണാൻ കഴിയും. രണ്ടുമൂന്നുലക്ഷം രൂപ മരുന്നുവിലയ്ക്കു വേണ്ടി ആണ്ടുതോറും ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു്, ഇന്നത്തെ മരുന്നിന്റെ വിലക്കൂട്ടുതലിനെ പരിഗ്രണിക്കുമ്പോൾ ഈ തുക കൊണ്ടു എത്രമാത്രം കൂട്ടുതൽ മരുന്നു വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണു്. കിടത്തി ചികിത്സിക്കുന്ന സാധുക്കൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഡയറിന്റെ കാര്യത്തിലും വേണ്ടിടത്തോളം പ്രൊവിഷൻ ഇല്ല. ആശുപത്രിയുടെ ഭരണം സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്നതിൻവേണ്ടി ഒരു അഡൈ്വസറിക്കമ്മറ്റിയെ ഇപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അറിയിക്കുന്നതിനും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമായി ജനങ്ങളെ കൂട്ടുതൽ സഹകരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണു് ഇപ്പോൾ അഡൈ്വസറിക്കമ്മറ്റി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. സർജൻജനറൽ അവർകൾക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തന്നെയും ഈ അഡൈ്വസറിക്കമ്മറിക്കുള്ള അധികാരം എന്തെല്ലാമാണെന്ന അറിഞ്ഞുകൂടാ. മെമ്പറന്മാക്കും ഈ കമ്മറിയിലുള്ള അധികാരം എന്താണെന്ന അറിഞ്ഞുകൂടാ. ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ കമ്മറികൊണ്ട് വേണ്ടിടത്തോളം പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. എവിടെയെങ്കിലും ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, അതു സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം മുണ്ടിക്കാണിക്കുക എന്നതുമാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അഡൈ്വസറിക്കമ്മറിക്കാർ നടത്തിവരുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ നില മാറണം. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഉപദേശിക്കുവാനുള്ള അവകാശം കമ്മറിക്കുണ്ടായിരിക്കണം.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: I may be permitted to speak a few words on this Demand.

PRESIDENT: There is only 15 minutes more and the Surgeon General has to speak. Let the House decide between the Surgeon General and the honourable member, as to who should speak.

The House decided that the Surgeon General may go on with his speech.

DR. S. JOHN: Sir, I am thankful to the honourable members for their kind criticism. The Medical Department is being reorganised with a view to improve the hospitals and dispensaries in the State. Excepting the General hospital, there are four major hospitals at Kottayam, Quilon, Alleppey and Alwaye. There is no use of constructing ever so many buildings as hospitals. At present we cannot get enough men and materials and also medicine. We have to maintain the hospitals with what we have. So, it is the policy of the Government to run at least a few hospitals as first grade ones as in the Western countries. I do not think that in British India any district has got three or four major hospitals. There may be a few dispensaries. But here in Travancore we have started four major hospitals, and hope to equip them properly in a few years. The District hospital at Kottayam is almost of the standard of the General hospital and I believe the hospital at Alwaye will also in a few years, become a major hospital.

Sir, many of the honourable members raised the question about converting the hospital at Muvattupuzha as a first grade one. It is about 34 miles from Kottayam and 23 miles from Alwaye. I cannot understand how a major hospital can be situated in between Kottayam and Alwaye. When there is a hospital at Alwaye with all the equipments, conveniences and amenities I do not understand why there should be another at Muvattupuzha. At present in the Alwaye hospital there are 50 beds. This will soon be increased. There is a lady Doctor. We have provided them with whatever that is necessary to meet the present needs. Then where is the fun in honourable members asking for X-Ray and other things when a war is on.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. M. VARGHESE: കോട്ടയത്തേക്ക നന്ന മൈലും ആലുവായ്ക്ക് ൫ മൈലും പറയുക്കാണെങ്കിൽ നന്ന മൈലേ ആണെന്ന പറയുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ മദ്ധ്യത്തുള്ള സ്ഥലം മൂവാറ്റുപുഴ അല്ലേ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

DR. S. JOHN: ആലുവാ ആണെന്നാണ് എനിക്ക തോന്നുന്നത്

Then a word about medicines. Sir, the Travancore Government have made arrangements with the Government of India for obtaining essential drugs We know what a lot of difficulty the Dewan had for the last 4 years to get medicine from the Imperial Government. I cannot directly ask the Government of India for medicines. The war is about to be over. Here after there may not be shipping difficulties and consequent delays in getting medicines. We placed an indent with the Government of India for medicines two years back and now only a few drugs are being supplied. A lot of quinine is required. This drug is not easily available. I supply these medicines therefore only when they are urgently required. In particular areas where there are malaria I have supplied enough medicine. About 18 temporary dispensaries have been opened recently quinine has been given to all those dispensaries liberally. The Government of India cannot be forced to make the supply. They also must depend for their supplies of medicine from abroad. There are certain medicines such as Bismuth Potash of Iodide etc. which are not manufactured in India. They are manufactured in America and England. Ordinary tinctures are made in Travancore by Messrs. Travancore Sugars and Chemicals. We get plentiful supplies of these tinctures and there was difficulty in obtaining them.

MR. K. BALAKRISHNA MENON: May I know how is it that other merchants get those medicines?

PRESIDENT: There is a great deal of black marketting going on both in Travancore and Madras. I have myself obtained certain medicines for the people in my family from Trivandrum which are not obtainable in Madras and which are not obtainable in hospitals. The merchants keep them. When we ask for them they will say they have not got it. That is the real trouble.

DR. S. JOHN: A word about lady doctors. My friend Srimati Narayani Amma was speaking about lady doctors and so many others followed suit. But may I ask how many hospitals are there without lady doctors? You may know that already 12 lady doctors have been appointed recently. Every year the department is asking the Government for three or four lady doctors and usually they are sanctioned. Excepting a few hospitals all the others have got lady doctors.

MR. P. K. KUNJU: May I know the number of lady doctors at present?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

DR. S. JOHN: 33 lady doctors are now in service.

MR. P. K. KUNJU: May I know the number of hospitals?

DR. S. JOHN: There are 26 hospitals.

MR. A. K. BHASKAR: May I know whether there is any lady doctor at Kottarakara?

DR. S. JOHN: It is only a dispensary.

MR. P. K. KURIAKOSE: May I know whether there is any dispensary without a lady doctor?

DR. S. JOHN: We cannot appoint lady doctors to every dispensary.

So my contention is that, as far as possible, we are trying to help ladies in the State. But I am afraid a lot of lady patients will like to be treated by men because they have not got so much confidence in lady doctors. I do not think they are able enough to handle certain cases and therefore they call in superior men doctors. I must say so with due respect to the honourable lady member. Whenever there is any serious case, the lady doctors call in the aid of the male doctors and where there are no male doctors the patients will have to be taken to the nearest hospital or dispensary in an ambulance car where there is a male doctor.

Then the next question is about the fees. As far as that is concerned, I do not know where some of the honourable members can quarrel about a few rupees that is given to the doctors. I do not think there is any doctor in any hospital or dispensary that receives even a pie from inpatients. If such a case is brought to the notice I will at once report the matter to Government. True some doctors receive limes plantains etc. But the point is Sir, that there is no case as to any doctor having demanded fees from patients who are in the hospitals.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: The Surgeon General has been telling us that some doctors receive plantains. What is it for?

PRESIDENT: Bunchy top. (laughter.)

DR. S. JOHN: I may inform the honourable members that while I was in charge of the General Hospital I know that patients will not be satisfied unless they pay the doctor a little. There is a belief prevalent among some of the Indians at least that they must given something to the doctor who treats a patient.

MR. A. K. BHASKAR: Does not the honourable member realise that it is a life and death struggle and the poor patients will be tempted to pay the doctor?

DR. S. JOHN: It is not the poor man that pays. It is the rich man that pays. As the honourable member has pointed out rich men go to private practitioners and to the shops and they generally do not go to the Government Hospitals and wait there for medicines. A small fee of three chuckarams is levied, in order that the people may realise that there is a value for the medicine disposed even from Government Institutions. One will have to give one

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Dr. S. John.]

rupee in the shops for the medicines for which ordinarly only four chuckarams are levied in the hospitals. The aim of that small fee is that man who gets medicines should know that it has got some value.

Then about grant-in-aid hospitals. This government is paying nearly Rs. 50,000 as grant-in-aid to institutions which include the Leper Colonies at Puthincruz and Neyoor. There are 20 hospitals for which the Government give grant.

The motion, by leave, was withdrawn.

The question that Government be granted Rs. 19,01,510 under Demand XXIV—Medical—was put and carried.

The motion was passed and the grant was made.

DEMAND XXV—AYURVEDA.

MR. C. P. GOPALA PANICKER: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 1,56,950 under Demand XXV—Ayurveda.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: Sir, I beg to move to reduce the allotment of Rs. 1,200 for travelling allowances by Re. 1 "to bring to the notice of Government the necessity for establishing a Vaidyasala at Sachivottamapuram."

MR. T. T. KESAVAN SASTRI: സചിവോത്തമപുരത്തെ ആയുർവേദവൈദ്യശാലക്കായും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായിട്ടാണ ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രേരിതനായിട്ടുള്ളത്. വൈദ്യശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാരംഭനടപടികൾ തുടങ്ങി വർഷങ്ങൾ രണ്ടു കഴിഞ്ഞു. സർ, സചിവോത്തമപുരവും പരിസരങ്ങളും ധാരാളം ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളാണ്.

PRESIDENT: Is the honourable member referring to the backward communities' colonies or the whole locality?

MR. T. T KESAVA SASTRI: Locality.

ഇവിടെ ധനവാന്മാരുടെ പത്തിരട്ടി ക്രൂഡിവേലക്കാരും സാധാരണക്കാരുമായ ജനസഞ്ചയമാണ അധിവസിക്കുന്നതു്. ഇവർ വൈദ്യസഹായത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു സ്ഥാപനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു ചങ്ങനാശേരിയിലോ കോട്ടയത്തോ ആയിരുന്നു. ആശുപത്രികളിൽ പോകാനും മരുന്നുകൾ വാങ്ങാനും ജനങ്ങൾ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു.

MR. K. A MATHEW: സചിവോത്തമപുരം ഏവിടെയാണെന്നു പറയാൻ മേലുണ്ടാകുമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly